

Ca l'Empriu

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Es troba situada a mitja alçada de la serra de la Tossa, en el terme de l'antiga parròquia de Sant Andreu de Farners, a la banda oriental de l'actual municipi de Capolat.

Coordenades:

Latitud: 42.098956
Longitud: 1.778653
UTM Est (X): 399007
UTM Nord (Y): 4661485

Classificació

Número de fitxa 08045 - 26
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enrunada i plena de vegetació.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08044A002000310000SZ
Autoria de la fitxa Marta Sánchez Soler - Societat d'Arqueologia del Berguedà
Data de registre de la fitxa: dc., 24/11/2021 - 13:33

Descripció

Ca l'Empriuuet, actualment enrunada, és un edifici de planta rectangular adossat a un marge.

Té planta baixa, pis i unes petites golfes en distribució en tres cossos paral·lels. La coberta és a dos vessants amb el carener orientat de nord a sud. És possible que a la banda de llevant hi hagués hagut un edifici adossat amb una utilitat de pallissa. L'enderroc del costat de ponent fan pensar el mateix. En aquest cas podrien ser uns estables o corts. Els murs, d'un gruix d'entre 55 i 60 cm, estan construïts de blocs de pedra calcària de mesures diferents i lligats amb fang. Els murs perimetrals es van aprimant en alçada arribant als 50 cm al nivell del pis. Els murs mitgers de la planta baixa són més prims, d'uns 45 cm, i tenen el mateix estil constructiu que els perimetrals. Les cantoneres dels murs exteriors són fàcilment diferenciables, ja que estan fetes amb pedres desbastades de grans dimensions escairades a la part visible. La porta principal té 195 cm d'amplada i una llinda de fusta de roure que es recolzava sobre uns muntants actualment desapareguts i dels quals només queda el forat de l'encaix sota la llinda. Al costat de llevant a la planta baixa hi ha una gran obertura amb llinda de fusta que podria haver donat accés als estables.

Finalment, a ponent hi ha una porta que té en el seu interior un arc rebaixat de lloses sense treballar col·locades en plec de llibre. Les finestres tenen totes llinda de fusta, muntants que no es diferencien dels murs, intradós pla de fusta i doella esbiaixada cap a l'interior. La coberta, pràcticament desapareguda, era de teula àrab.

Història

La primera vegada que el topònim Empriuuet apareix en un document és el 1601 i es correspon amb una peça de terra del terme de Sant Andreu de Farners (ACBR. Registre d'Hipoteques, 1782, pàg. 195). Per trobar esmentada la casa hem d'esperar al 1782, moment en què es parla d'una casa de nova construcció anomenada Martín, propietat de la família de Martín (ACA. Notarials. Berga. Sèrie General, 432, pàg. 72).

En documents de la primera meitat del segle XIX ja apareix anomenada Empriuuet (ACBR. Registre d'Hipoteques, 1830, pàg. 47). En la relació de les cases de pagès de 1856 apareix com a masover Isidre Barniol i en l'amirallament de 1863 Francesca de Martín és la propietària del mas (ACBR. Relació de les cases de pagès, 1856).

Pel que fa a l'anàlisi constructiva, tota la casa va ser construïda en un mateix moment, al segle XVIII.

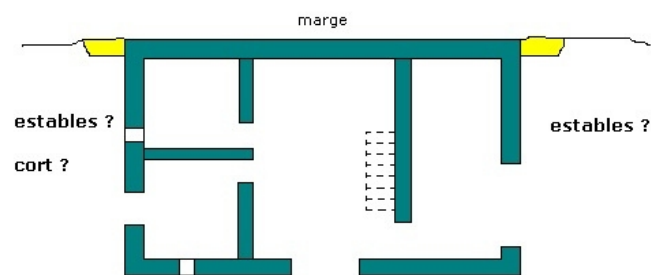
Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022) Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004) Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

Planta baixa

Primera planta

